

Phẩm 29: MA-ĐẦU-HÒA-LUẬT-CHÍ (21 bài kệ)

Xưa tại Duy-da-ly
Con thọ thân khổ lớn
Chạy đến cầm bát Phật
Các thầy thấy la mắng:
“Đừng làm bẻ bát Phật.”
Thế Tôn bảo chúng Tăng:
“Các thầy chớ la rầy
Nó không làm bẻ bát.”
Lúc ấy con cầm bát
Từ từ trèo lên cây
Lấy đầy một bát mật
Vừa từ cây trở xuống
Tay cầm bát mật đầy
Dâng lên Đức Thế Tôn.
Trong mật có trùng như
Bạc Chánh Giác không nhận
Vì Phật thấy trong bát
Ong chết cùng mật tạp.
Con làm sạch bát mật
Lại dâng lên Đức Phật
Thế Tôn bèn xem xét
Và cũng không thọ nhận
Con lấy nước rửa sạch
Rồi đến trước đánh lễ
Lấy nước rưới lên trên
Đổ đầy một bát khác
Cúng dường Thế Tôn xong
Tâm vô cùng hoan hỷ.
Thế Tôn, Đấng Tối Thượng
Lúc đó độ ong chết
Liền thọ nhận bát mật
Ngài dùng với các thầy.
Khi ấy con vui mừng
Chắp tay hướng lên Phật
Chuyên tâm gần Pháp vương
Lòng con luôn tinh tấn
Lúc ấy con phát nguyện:
“Khiến con làm thân người
Đời sau gặp Thế Tôn
Liền hiểu nghĩa tối thượng.”
Nhờ tạo phước đức ấy
Nên được làm thân người
Gặp Đấng Chánh Đẳng Giác

Bậc Đạo Sư vô thượng
Xuất gia làm Sa-môn
Theo hầu bên Đức Phật
Con được vô sở trước
Diệt độ rất thanh lương
Làm La-hán tự tại
Sức thần đủ sáu thông
Lấy tên là Xuất Mật
Các Tỳ-kheo cũng biết.
Nhờ trước đã tạo phước
Nên nay được kính trọng
Cùng mấy trăm Tỳ-kheo
Du hành khắp đây đó
Dù gặp nơi nghèo khổ
Tỳ-kheo Tăng đói khát
Tâm tự phát nguyện rằng:
“Tôi muốn được nước mật.”
Biết tâm con đang nghĩ
Mọi người liền trở về
Đem đến mật, cơm ngon
Dâng lên con cúng dường.
Con vừa thọ nhận xong
Tự nhiên hóa ngon bổ
Dùng đó cúng chúng Tăng
Khả ý, rất no đủ.
Khi con sinh ra đời
Do công đức thuở trước
Vượt thoát rất nhẹ nhàng
Hiểu thấu chân diệu pháp.
Như xưa con đã nguyện
Liên được như ý muốn
Cúng dường Phật Thế Tôn
Sở cầu được đầy đủ.
Các Nhân giả đều rõ
Con đã tạo công đức
Nên nay hưởng thật quả
Khả ý, tốt, an ổn.
Như thế ngài Xuất Mật
Ở giữa chúng Tỳ-kheo
Tại ao A-nậu-đạt
Tự nói việc làm xưa.